

dansk Side inden for alle Rigsdagens Partier har næret og vedblivende nærer de alvorligste Ønsker om at hjælpe Færøerne paa det finansielle Omraade. Men den Finanspolitik, som Regeringen i de senere Aar har ført over for Færøerne, har paa flere Punkter været stykkevis og delt, uden Plan og uden Fremtidslinie. Er det f. Eks. ikke i og for sig en Urimelighed, at Færøerne er en *Toldenhed* for sig? Var det ikke langt mere i Overensstemmelse med selve Rigets Enheds-tanke, hvis Færøerne ogsaa i toldmæssig Henseende var en Del af Danmark? »Der er for mig noget stødende i, at danske Varer, der sendes til Færøerne, fortoldes efter den særlige færøske Toldlov, og at Varer, der fra Færøerne sendes til Danmark, fortoldes efter den danske Toldlov, for saa vidt de er toldpligtige.«

Det fortjente Anerkendelse, at der nu var Udsigt til en Ordning af Spørgsmaalet vedrørende *Grønlandsfiskeriet*, som Færøerne kunde være tjent med; men den Imødekommenhed og Forstaaelse, som Regeringen nu havde vist over for de færøske Fiskere og i Virkeligheden dermed over for hele den færøske Befolkning, burde være udvist for Aar tilbage. »Megen Bitterhed vilde være sparet, mange Vanskeligheder vilde have været klaret, og Forholdet til den færøske Befolkning vilde have været bedre, hvis man i Tide havde givet Færingerne de Rettigheder, de nu faar — og hvorfor kunde man ikke lige saa godt have givet dem disse Rettigheder for 10 Aar siden som i Dag?«

I Tilslutning hertil nævntes Spørgsmaalet om *Modernisering af den færøske Fiskerflaade*, idet dette var en Sag, som Færøerne ikke kunde klare alene, og som de derfor maatte have Støtte til. Endvidere henstillede Ordføreren til Overvejelse, om det ikke vilde være gavnligt for alle Parter, at *Værnepligten* blev gjort effektiv for Færøernes Vedkommende i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse om, at enhver vaabenfør Mand med sin Person er pligtig at bidrage til Fædrelandets Forsvar.

I sin Svartale pegede *Statsministeren* paa, at det ikke var noget enestaaende, at der fra færøsk Side rettedes stærke Angreb paa Regeringen; det var ogsaa sket under tidligere Ministerier. Han mente ikke, Ordføreren havde Ret i, at en dybtgaaende Utilfredshed med Regeringens Virksomhed var til Stede paa Færøerne. »Noget andet er, at der er saa triste Vilkaar for den færøske Befolkning i Henseende til Erhvervs-muligheder, at der naturligvis er megen Utilfredshed med de bestaaende Forhold og megen Trang til Forbedringer; saadanne er jo ogsaa paa forskellig Maade tilstræbt.«

Om *Toldordningen* udtalte *Statsministeren*, at den ikke var af ny Dato, men tværtimod meget gammel; det maatte